

[Falen en opstaan]

Een mislukte proef, een vergissing in je model, een afgewezen artikel: in de wetenschap wordt het al gauw bestempeld als falen. En erover praten? Dacht het niet. In de rubriek 'Falen en opstaan' doen collega's dat juist wel. Want falen is nuttig. Dit keer Gerlinde De Deyn, persoonlijk hoogleraar Bodemecologie. Tekst en illustratie Stijn Schreven

'In februari 2006 ging ik naar de Universiteit van Lancaster in Engeland voor mijn tweede post-doc. Ik was vastbesloten mezelf te bewijzen als onderzoeker. Ik begon direct aan de opzet van een groot veldexperiment met zesduizend planten. Het doel was om te kijken hoe de soortenrijkdom en soortensamenstelling van plantjes de koolstof- en stikstofopslag in de bodem kunnen bevorderen. Er zat tijdsdruk achter, want in april moesten de planten - die ik de weken daarvoor met veel zorg tot zaailingen had opgekweekt - de grond in. Met de hulp van vijf collega's lukte het inplanten van de verschillende plantengemeenschappen in minder dan een week.

'Maar toen ging het mis. Terwijl het normaal bijna altijd regent in dat deel van Engeland, was het voorjaar nu opeens kurkdroog. Mijn bijnaam werd *Gerty Hosepipe* (sproeier), want ik ging steeds het veld in om de plantjes water te geven. Het mocht niet baten. Ik heb het een maand aangekeken, terwijl ik eigenlijk al wist dat het niet goed kwam.

Ik voelde me echt een mislukking toen. Ik twijfelde erover om terug te gaan naar België en een carrièreswitch te maken.

'Toen besepte ik: wat hier ook uitkomt, het reflecteert niet wat die plantjes echt kunnen doen. Uiteindelijk

'Mijn bijnaam werd *Gerty Hosepipe*'

nam ik de beslissing het hele experiment

opnieuw te doen. Ik heb daarbij veel steun gehad van de technisch assistent. Ik zag haar als moederfiguur. Ze benadrukte dat het onderzoek mijn verantwoordelijkheid was. Ik was niet langer de AIO, ik moest nu zelf knopen doorhakken, ook bij moeilijke beslissingen zoals die om de proef opnieuw te doen. Maar eenmaal gemaakt, ging ik er weer tegenaan.

'Je hebt niet alles in de hand en je kunt het nog zo goed plannen: er gaat altijd iets fout. Het heeft me geleerd om als onderzoeker in scenario's te denken. Er is altijd wel een oplossing.'

